

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2013. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка на судската пракса на Судот бр. 154

јули 2012 година

Đorđević против Хрватска - 41526/10

Пресуда 24.7.2012 [Оддел I]

Член 3

Позитивни обврски

Насилно и континуирано вознемирување на лице со инвалидитет од страна на децата од соседството – *повреда*.

Факти – Првиот жалител, кој бил со ментален и физички инвалидитет, живеел со неговата мајка (втората жалителка) во стан на приземје. И двајцата жалители се жалеле дека тие биле континуирано вознемирувани од јули 2008 до февруари 2011 од страна на ученици од основно училиште кое се наоѓало во близина на нивниот стан и дека државните органи не ги заштитиле на адекватен начин. Биле регистрирани серија на инциденти во тој период, при кои децата свонеле на нивното своно во неочекувано време, плукање врз првиот жалител, удирање и туркање на првиот жалител, горење на неговите раце со цигари, вандализирање на балконот на жалителите и дофрлање на непристојни зборови кон нив. Првиот жалител бил длабоко вознемирен, исплашен и анксиозен поради нападите. Тие се жалеле во бројни прилики до различни државни органи, вклучувајќи ги социјалните служби и правобранителката. Тие исто така ја повикувале полицијата многу пати за да ги пријават инцидентите и да побараат помош. После секој повик, полицијата пристигнувала на местото, понекогаш и прекасно, а понекогаш само да им каже на децата да се разотидат или да престанат да прават врева. Полицијата исто така испрашала неколку ученици и заклучила дека, иако тие признале дека се однесувале насилно кон првиот жалител, тие биле премлади и не можеле кривично да одговораат.

Право – Член 3 (*првиот жалител*): Првиот жалител бил постојано вознемируван и, како последица на тоа, тој се чувствувал беспомошно и исплашено подолги временски периоди. Тој исто така бил физички повреден во една прилика. Тоа злоупотребување било доволно сериозно за да биде заштитено со член 3.

Актите на насилство спротивни на член 3 вообичаено барале свртување кон примена на мерки од кривичниот закон против извршителите. Сепак, во овој случај повеќето од наводните извршители биле деца под четиринаесет

години, кои не можеле да одговараат кривично согласно домашното право. Исто така било возможно дека ниту еден од актите кои биле предмет на жалба земен сам по себе да не претставува кривично дело, но инцидентите како целина сепак биле неспојливи со член 3. Затоа случајот на првиот жалител се однесувал на позитивните обврски на државата во ситуација која е надвор од сферата на кривичниот закон во која надлежните државни органи знаеле за сериозното вознемирување насочено кон лице со физички и ментален инвалидитет. Државните органи знаеле за вознемирувањето од самиот почеток и затоа имале обврска да преземат разумни мерки за да го заштитат првиот жалител. Иако полицијата испрашала некои од децата кои наводно биле инволвирани и училишната дирекција дискутирала за проблемот со учениците и ивните родители, не биле направени сериозни обиди да се оцени вистинскиот карактер на ситуацијата или немањето на систематски пристап кое довело до отсуство на адекватни и сеопфатни мерки. Заклучоците на полицијата никогаш не биле следени со конкретна акција, не била усвоена ниту една одлука за политика на справување или не биле воведени механизми за мониторинг, со цел да се препознае и избегне понатамошното вознемирување. Судот бил посебно изненаден од недостигот на каква било вистинска инволвираност на социјалните служби и отсуството на било каква индикација дека биле инволвирани релевантни експерти кои би можеле да дадат соодветни препораки и да работат со децата кои биле инволвирани. Никогаш не било обезбедено психолошко советување за првиот жалител. Државните органи затоа не ги презеле сите разумни мерки за да го заштитат првиот жалител, и покрај вистинскиот и предвидлив ризик од континуирана злоупотреба.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 8 (*втората жалителка*): Вознемирувањето на првиот жалител неизбежно влијаело врз приватниот и семејниот живот на неговата мајка, втората жалителка. Со оглед на неговиот заклучок дека државните органи не спречиле на адекватен начин понатамошно вознемирување на првиот жалител, Судот не можел, а да не заклучи дека тие не ѝ обезбедиле адекватна заштита во тој поглед на втората жалителка.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 41: 11,500 евра заедно на двајцата жалители за нематеријална штета.

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права Ова резиме подготвено од Секретаријатот на Судот не го обврзува Судот

Кликнете тука за [Case-Law Information Notes](#) (Информативни белешки за судската пракса)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2013

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.